

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Iosephi Speranzæ, Congregationis Oratorii Fanensis
Presbyteri, Scripturæ Selectæ**

Speranza, Giuseppe

Coloniæ Agrippinæ, 1659

163. Peccatum est desolatio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44265

Diaboli. Non est, qui hanc miseriam perpendat. Filij Israël olim aded tyrannicè oppressi, ut multis cum lacrymis ad Deū clamarent: *Recordare, Domine, quid acciderit nobis, intueri, & respice opprobrium nostrum; hereditas nostra versa est ad alienos, domus nostra ad extraneos, aquam nostram pecunia bibimus, ligna pretio comparavimus, lassus non datur requies, Ægypto dedimus manum, & Assyriis, ut saturaremur pane, servi dominati sumus nostri.* Hæc erat eorum miseranda servitus, ad vivum omnino referens peccatorum omnium servitutem, &c. At quàm deterior, durior, infelicioꝝ est peccati servitus, peccatorisque status? Illi erant sub potestate Dæmonum. Illi habebant offensos homines, sed propitium Deum, quo cum loqui poterant, hic habet inimicum Deum. Illi erant captivi in Ægypto, aut Babylonia; hic est captivus Inferni, cui, qui peccat, secundum præsentem justitiam, jam addictus est: quoties enim peccatori peccatum remittitur, toties ex Inferno eruitur, & verè dicere potest: *Eruiſti animam meam ex Inferno inferiori.* Illi panem optabant, hic gratiam non habet.

Jerem. 5.

Miserrimosq;
servos.

Psal. 85.

Chryſ. in
Psal. 50.

Et pertimidos.

Chryſost. Consideres velim, quantum malum sit peccatum. Rex militem timeret. Non quisquam servus est, nisi qui peccatum admittit. Diadema gerebat, & probrum metuebat. Quid? Annon enim Rex es? Annon gladij penes te potestas est? Est ita, inquit, verum grave peccatum perpetravi, quod miseriam procreat, atque ignominiam prodir. Pertimesco, tremo. Cernisne, quantum mali in peccato insit? Rediit Urias è bello, atque Rex ad eum: Quid est Urias? ut se habet rex bellica? Pulchre inquit ille, vicimus. Audiuit Rex, quod miles vicisset, cum ipse victus fuisset: quod miles feliciter pugnasset, cum Rex voluptati succubisset: quod miles in bello victoriam obtinisset, cum ipse à peccato dejectus, ac prostratus fuisset. Vicimus, inquit ille, ac superiores fuimus. Consilij inopiã laborabat Rex, nec propter cladis acceptæ dedecus & ignominiam, belli victoriam sentiebat.

Peccatum est desolatio.

PUNCTUM CLXIII.

Cum videritis abominationem desolationis. Desolatione desolata est omnis terra, quia nullus est, qui recogitet corde? Quid: quàm infelix, quàmque sit misera hæc desolatio. Anima in gratia est templum Dei, cujus lumina, aureique candelabri lucernæ septem, sunt dona Spiritus Sancti, ornatus gratiæ, ac virtutes, sacrificia affectus; sed peccatum Antiochus, primò candelabrum surripit, postea *Unversa vasa, & mensam propositionis, & libatoria, & phialas, & mortariola aurea, & aurum, & argentum, & vasa concupiscibilia, & thesauros.* Denique & fugerunt habitatores Ierusalem. Sanctificatio ejus desolata est, sicut solitudo, dies festi ejus conversi sunt in luctum, Sabbata ejus in opprobrium, honores ejus in nihilum. O desolationem!

Matth. 24.
Jerem. 12.Peccatum est
quidam An-
tiochus.
1. Mac. 1.

Ad populum vana ob illud templum præsumptione peccantem jussu Dei agebat Propheta: *Nolite considerare in verbis mendacij, dicentes: Templum Domini, templum Domini, &c. Ite in Silo, &c. & maledixit altarij suo, hoc est, desolati, ac deltrui passus est. Sic faciam domui huic feci, sicut Silo.*

Jerem. 4.

Posuerunt Ierusalem in p. morum, et custodiam. Alij: *In acervos lapidum Alij: In fossas, & desolationes.* Hinc fletus Prophetæ: *Quomodo sedet sola civitas plena populo? desolata civitas plena divitiis, desolata est vehementer. Hæcine est urbs perfecti decorus, gaudium univ. versa terra? Migrenus hinc, migremus hinc.* Abominatio desolationis.

Psal. 78.
Alij.

Thren. 1.

Peccata statim ac in animam ingrediuntur, omnibus eam expoliat bonis. *Non enim qui operantur iniquitatem, in viis ejus ambulaverunt. Quid? Non ambulaverunt? Non ambulant, diceret Tullius: sed Spiritus Sanctus dicit: Ambulaverunt. Quia non reputantur ambulasse, inquit Hugo Card. juxta illud: Si averterit se iustus à justitia sua, & fecerit iniquitatem; omnes justitias, quas fecerat, non recordabuntur. Universi itaque bonorum operum meriti spoliuntur est*

Psal. 118.

Animam
omnibus mu-
dat bonis.Hugo Card.
Ezech. 18.

Eccles. 9.
Hugo Card.
Tietm.
Lorin.
Pineda.

est peccatum. Qui in uno peccaverit, multa bona perdet; id est, omnia. Sic ibid. plerique. Et qui offendit in uno, factus est omnium reus; quamvis non absolute, & simpliciter; sed quodammodo, quatenus scilicet retrò a totum operum meritis privatur. Sic D. Thom. Hinc Salomon: Qui in me peccaverit, laedet animam suam. Pagnin. Expoliat animam suam. Et David: Veniat mors super illos. Alij: Veniat fuscus super illos, qui scilicet omnia bonorum operum merita proscribat. Et inveniet eam vacantem, &c.

Prov. 8.
Pagnin.
Psal. 53.
Alij.

Et replet malis.

Neque id solum efficit peccatum, ut animam omnibus exuat bonis verum etiam eam omnibus replet malis. August. Malicia comes individuus est miseria.

Osee 9.

Hinc per Oseam Dominus: Va eis, citem recessero ab eis. O minae! Va monosyllabum est continens quicquid in hac, & in altera vita mali est. Vos non eritis mihi populus, & ego non ero vester Deus. Populo illi extremam denuncians desolationem dixit: Ego vado. Sensit hoc olim populus, qui cum audisset in Galgalis Angelum Dei personam gerentem, ac militantem, ed quod Dei gratiam per peccatum amisisset, flevit; fuditque tam largiter lacrymarum imbres, ut vocatus sit locus ille, Locus flentium, sive lacrymarum.

Isaie. 2.

Anima hæc sine Deo est? O terrorem! o horrorem! Toto corpore contremisceret, horrorem! ajebat Catharina Genouensis, si essem in Oriente, & vel primum gradum efferentem animam sine Deo ab Occidente præsentirem. Heu! heu! Totum animæ bonum est, habere Deum. Ad eum venimus, & mansionem apud eum faciemus. Hoc est quidquid boni in hac vita anima habere potest. Hinc Angelus ad Gedeonem: Dominus tecum, virorum fortissime. Et Gabriel ad Virginem: Ave, gratia plena, Dominus tecum. q. dicerent: Illustriores, gloriosioresque titulos non habemus, nisi has bonorum omnium periphrales. Et quidnam deest ei, qui Deum habet? Qui fontem boni habet, quid boni non habet? Quid mali, adversive timet? Ad Abraham, Isaac, Jacob, Moysen, Isaac, Isaac: Ego ero tecum, ego ero tecum. q. diceret, ne timeatis. Sed heu peccatum longius ab anima Speranza Scriptura selecta.

Isaie. 4.

Isaie. 6.
Luce 1.

Gen. 26.
Exod. 3.
Isa. 41.

A Deum separat, quam quævis longissima locorum spatia. Egressus est Cain à facie Domini. Adolescentior filius profectus est in regionem longinquam. August. dissimilitudinis: Peccata vestra di viserunt inter vos, & Deum vestrum: non loco sed animo, & voluntate. Heu, heu! Dereliquerunt Dominum. Hebr. Dereliquerunt Iehova. ipsius esse fontem.

Luce. 15.

Isa. 1.
Hebr.

B Avertat nobis Deus hujusmodi separationem. O quanto animi studio evitandum est, o quantis precibus efflagitandum, ne me permittis, Domine, separari à te! Salomon, cui Deus albam, ut ajunt, paginam dederat: Postula, quod vis; antequam per mulieres mente captus esset, sapientiam postulavit. Ambros. O si hoc postulasset! Da, ut te sic possideam, ut nunquam amittam, quam melius postulasset? Quod postea Thomas Aquinas sapientissimè postulavit.

Salomon nunquam à Deo separari petere debuisset.

C Conceptus variè peccati gravitas tanta est, ut infinitam illam bonitatem, ac patientiam defatigare videatur. Per Isaiam: Facta sunt mihi molesta, laboravi sustinens. Symmac. Defeci miserans. Ut ostendat, inquit Hieron. se nequaquam ultra misereri. Sept. Facti estis mihi in satietatem, non amplius remittam peccata vestra. Hebr. Paucere, sustinere defatigatus sum, ad gravitatem super me suorum. Manus enim vestra sanguine plena sunt. Exaggerant peccati malitiam, & gravitatem, alias enim verè poenitenti ignoscit Deus.

Isa. 1.

Symmac.
Hieron.
Sept.
Hebr.

D Culpæ colligata est poena. Job: Signasti quasi in sacculo delicta mea. Alij: Ligata est in sacculo poena delicti mei. Pag. Ligata est ligamine forti poena pravicationis mee. Osee: Colligata est iniquitas Ephraim. M. x: Dolores parturientis venient ei. Job: Si impius suero, va mihi est, instauras, vel renovas testes tuos, id est, plagas tuas contra me, & multiplicas iram tuam adversum me, & poena militat in me, vel tua indignationis gladius in me.

Alij.
Pagnin.
Osee 13.
Job. 10.

Alij.

E 1. Reg. 6. Quia plaga una fuit omnibus vobis. Biblia Sixtina: Quoniam delictum in vobis. Delictum, & plaga simul, & semel, & quasi unum, & idem.

1. Reg. 6.

Peccatum decurpat animam, omnemque ab eo pulchritudinem tollit. Et egres-

Thren. 1.

1. Iohn. 10.

Uuu

fua

sis est à filia Sion omnis decor ejus. In tenebris est, & in tenebris ambulat. Lucifer ut tenebrosus!

Peccatum ex homine facit miseriarum compendium, & monstrum.
Gen. 4.

Ruper. ibid. Peccatum Infernus.
Job. 15.
Hebr.
Psal. 29.

Prov. 15. Et Infernus primus.
Raban.
Greg. 14. mor. 9.

Dam. l. 2. ep. 5.

Peccatum adedò infelicem hominem reddit, ut cum quisque veluti miseriarum compendium, ac monstrum digito ostendere valeat. *Posuitque Dominus in Cain signum.* Rupert. legit: *Cain in signum.* Quasi dicatur: Vide hominem infelicem, profugum, tremulum, &c. cave.

Peccatum, Infernus est: *Sonitus terroris semper in auribus illius.* Hebr. *Sonitus inferni semper in auribus illius.* Hinc David: *Eduxisti ab Inferno animam meam.* Et benè eduxisti, vel extraxisti: hoc etenim differt Infernus à peccato, quòd ab hoc plerumque Deus animam extrahit, ab illo nunquam. Et benè iterum, *eduxisti*: quia nisi Deus ipse educat, anima nequaquam se ipsam educit, sed nec educere potest, ut nec ab Inferno damnatus.

Vt declines ab Inferno novissimo. Sed cur dicit novissimum? Quia est & primus: peccatum nempe. Sic Rabanus: Infernus est cæcitas animæ peccantis. Sic & Greg. ad illa verba: *Descendebant in Infernum viventes.* Viventes, inquit, in Infernum descendere, est, scientes, sentientesque peccare.

Hunc graphicè describit Damianus: *Reproba cujuslibet anima, confusio est Tartari: mens enim odiosa, cupida, curis tantummodò secularibus dedita, libidinis igne succensa, nonne tibi videtur Infernus, in quo videlicet & Diabolus habitat, & concupiscentiarum ignes astuare.*

A non cessant: illic enim de luxuria sulphureus fœtor oboritur, & de cogitationum crebescentium tenebrosâ caligine, tanquam terribissimi fumi volumina generantur: nam dum hoc amat, illud timet: in aliis gaudet, hoc amat, illud timet: in aliis gaudet, hoc odit: illud avidè concupiscit, sit infelix mens suspecta semper, & vaga, curiosa, anxiosa, simul atque sollicita, quæ curis impellentibus in multa dividitur, diversarumque passionum moribus laceratur. Hæc itaque flebilis anima, gehenna facta est, Tartarus, & Infernus, quam & cruciant tormenta curarum, & vitiorum vastat incendium.

Peccatum adedò horrendum, atque monstruosum est, ut vel ipsis infernalibus monstris horrorem incuriat. Sic juxta Lyranum, Isa. 14. de sacrilego illo rege Baltasare, ubi ad Infernos descendit: *Infernus, inquit, subter conturbatus est.* Hebr. *Tremuit, in occursum adventus tui.*

Peccatum quippe, quod verum malum est, per timeendum. Chrysoft: *Erat fornax accensa nimis, illam verò pueri conda pop.* temperunt, peccatum autem, timuerunt, noveant enim, quòd incensi nihil passuri erant grave: impiè verò agentes extrema subituri & alibi: *Una duntaxat res gravis, ac per timecenda, peccatum, nempe, reliqua verò omnia, mera fabula.*

D Hæc charissime Frater, jugiter meditare, ac pro me, ut ego te deprecor, deprecare.

R. P. JOSEPHI